

МАРІУПОЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра культурології

ЗАТВЕРДЖЕНО
Протокол засідання кафедри №2
від 21.09.2021 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ВКПП 2.2.1 Музей в системі національно-патріотичного виховання

Освітньо-професійна програма «Культурологія, культурне розмаїття та розвиток громади»

спеціальність 034 Культурологія

факультет Історичний

2021–2022 рік

Робоча програма з навчальної дисципліни «Музей в системі національно-патріотичного виховання» для здобувачів вищої освіти ОПП «Культурологія, культурне розмаїття та розвиток громади».

Спеціальність 034 Культурологія

Розробник:

Нікольченко Юзеф Мойсейович, доцент, доцент кафедри культурології МДУ, заслужений працівник культури України.

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, освітній рівень	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма здобуття вищої освіти	заочна форма здобуття вищої освіти
Кількість кредитів – 3	Галузь знань 03 Гуманітарні науки	Вибіркова	
Семестрових модулів - 1			
Змістових модулів – 2	ОП «Культурологія, культурне розмаїття та розвиток громади» Спеціальність 034 Культурологія	Рік підготовки	
		2-й	2-й
Семестр			
3-й		3-й	
Лекції			
10 год.		10 год.	
Індивідуальне науково-дослідне завдання (ІНДЗ) (Презентація, реферат, доповіді)	Семінарські, практичні		
	14 год.	8 год.	
Загальна кількість годин – 90	Рівень вищої освіти другий (магістерський)	Лабораторні	
		-	-
Самостійна робота			
26		22	
Індивідуальні завдання:			
40		50	
Вид контролю			
екзамен			
Тижневих годин для денної форми здобуття вищої освіти: аудиторних – 2 самостійної роботи здобувача – 4	Лабораторні		
	-	-	
	Самостійна робота		
	26	22	
	Індивідуальні завдання:		
	40	50	

Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної роботи становить:

- для денної форми здобуття вищої освіти - 50,8%;
- для заочної форми здобуття вищої освіти - 15,5%.

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета: Формування у студентів теоретичних знань у галузі музеєзнавства, ознайомлення їх з розвитком музейної справи в Україні та забезпечення практичними навичками з основних напрямків музейної роботи, зокрема використання музеїв у національно-патріотичному вихованні. Студент повинен мати навички: наукової роботи у музеях, практичної роботи з пам'ятками основного і науково-допоміжного фонду музеїв, будівництва експозицій, проведення ознайомчих екскурсій, виставкової та просвітницької роботи, діяльності щодо охорони пам'яток природи, історії та культури.

Завдання:

- розкрити зміст поняття «музеєзнавство», дослідивши еволюцію розвитку науки про музейну справу;
- дати загальне уявлення про основні школи музеєзнавства;
- визначити місце музеєзнавства у системі наук;
- надати студентам інформацію про музеї як об'єкти музеєзнавства та його типологічні проблеми;
- ознайомити їх з теоретичними та практичними проблемами музеєзнавства;
- визначити місце музеїв у національно-патріотичному вихованні.

У результаті вивчення дисципліни студенти повинні знати:

- етапи розвитку науки про музеї за кордоном та в Україні;
- основні музеєзнавчі концепції XIX-XXI століть;
- структуру музеєзнавства та музейної справи;
- систему та організацію музейної справи в Україні;
- основні наукові принципи і конкретні методи науково-збиральницької науково-фондової, науково-експозиційної, масової та науково-просвітницької роботи в Україні;
- методику і практику виявлення, дослідження, збереження та охорони пам'яток історико-культурної спадщини України;
- напрямки використання пам'яток історико-культурної спадщини України у національно-патріотичному вихованні.

вміти:

- визначати типологію та класифікаційні ознаки музеїв в Україні,
- використовувати систему музеєзнавчих посібників у музейній діяльності,
- працювати з документацією фондів,
- складати структурний і тематико-експозиційні плани,
- обліковувати масову, науково-просвітницьку роботу;
- використовувати форми музейної роботи у національно-патріотичному вихованні.

Змістовні модулі:

Змістовний модуль 1. Теоретичні засади музеєзнавства.

Змістовний модуль 2. Використання музеїв у національно-патріотичному вихованні.

Місце навчальної дисципліни в освітній програмі. Навчальна дисципліна відноситься до нормативних дисциплін професійної підготовки, код навчальної дисципліни відповідно до програми освітньо-професійної підготовки ОК 7.

Передумови для вивчення дисципліни. Формування основ практичного досвіду, практичних вмінь і навичок з історії української культури належить до невід’ємних складових у підготовці культуролога, фахівця з культурного розмаїття та розвитку громади.

Перелік компетентностей

Інтегральна компетентність	Здатність розв’язувати складні спеціалізовані задачі й практичні проблеми у галузі професійної діяльності культуролога або у процесі навчання, що передбачає застосування теорій і методів культурології, а також характеризується комплексністю та невизначеністю умов.
Загальні компетентності	<p>ЗК 1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.</p> <p>ЗК 2. Здатність спілкуватися іноземною мовою.</p> <p>ЗК 3. Здатність генерувати нові ідеї (креативність).</p> <p>ЗК 4. Здатність приймати обґрунтовані рішення.</p> <p>ЗК 5. Здатність мотивувати людей та рухатися до спільної мети.</p> <p>ЗК 6. Здатність вчитися та оволодівати сучасними знаннями.</p> <p>ЗК 7. Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел.</p> <p>ЗК 8. Здатність проведення досліджень та викладання на відповідному рівні.</p>
Спеціальні (фахові, предметні) компетентності	<p>СК 1. Усвідомлення взаємозв’язку культурних текстів та контекстів.</p> <p>СК 2. Здатність до оцінювання та аналізу інформації у процесі реалізації професійної діяльності.</p> <p>СК 3. Здатність виявляти культурні потреби суспільства та його окремих груп та визначати шляхи їх задоволення, забезпечувати культурні права і свободи людини.</p> <p>СК 4. Усвідомлення соціальної та етичної місії культуролога, а також можливостей та особливостей практичного використання культурологічного знання.</p> <p>СК 5. Здатність до ефективної взаємодії з представниками інших професій, а також до залучення до розв’язання проблем культури представників громадськості.</p> <p>СК 6. Здатність критично осмислювати історичні здобутки та новітні досягнення культури.</p> <p>СК 7. Здатність професійно діагностувати, прогнозувати, проектувати й моделювати культурний розвиток різних культурних регіонів, художньої та візуальної культури.</p> <p>СК 8. Здатність організовувати роботу та здійснювати керівництво закладами культури, а також відповідними структурними підрозділами підприємств і установ, враховуючи економічні, законодавчі й етичні аспекти.</p> <p>СК 9. Здатність використовувати сучасні методи та інструменти культурології, методи аналізу даних та інформаційні технології для проведення наукових досліджень, аналізувати і презентувати результати досліджень, аргументувати висновки.</p> <p>СК 10. Здатність розробляти і викладати культурологічні</p>

	<p>дисципліни в закладах освіти.</p> <p>СК 11.Здатність вшанувати гідність кожної людини, проявити повагу до потреб кожного, визнати унікальну неповторність розмаїття.</p> <p>СК 12. Здатність цінувати гідне ставлення до відмінностей і нескінченної можливості кожного до саморозвитку, самонавчання, самостійності.</p> <p>СК 13. Здатність підтримувати інклюзію і забезпечувати різноманітних можливостей для повноцінної участі, щоб усі могли процвітати та досягати успіху в сталому розвитку громади.</p> <p>СК 14. Здатність просувати цінності культури спільності, розвивати міжособистісні стосунки на довірі, заохочувати творення позитивного клімату, що відображає спільноту і пропагує багатство, яке надає індивідуальність сталому розвитку громади.</p> <p>СК 15. Здатність поважати рівний доступ і можливості для всіх через повагу і вдячність, уміння врахувати різноманітні потреби всіх членів громади та розмаїття спільнот, які її створюють.</p> <p>СК 16.Здатність задовольняти практики визнання, яким забезпечується право на відповідь шляхом усвідомлення можливості зростання громади через внесок кожного члена спільноти.</p>
--	---

Результати навчання

Зміст результатів навчання		Шифр результатів навчання
Знання та розуміння	Розуміти специфіку та особливості реалізації культурних ідей, образів, та смислів, а також критично оцінювати можливості їхньої інтерпретації для розв'язання суспільно-значимих проблем.	РН-1
	Аналізувати текстові та візуальні джерела інформації щодо культурних явищ та процесів, верифікувати інформацію у відповідності до професійних задач.	РН-2
	Аналізувати культурні права та свободи людини, форми та механізми їхньої ідентифікації, інкультурації, культурної адаптації з врахуванням регіональної специфіки.	РН-3
	Популяризувати професію культуролога, дотримуючись етичних принципів.	РН-4
	Організовувати та підтримувати комунікації з органами влади, науково-дослідними установами, інформаційно-аналітичними службами, засобами масової інформації з питань культури.	РН-5
	Вільно спілкуватися державною та іноземною мовами усно і письмово для обговорення професійних питань, презентації результатів досліджень та проектів.	РН-6
	Оцінювати історичні здобутки та новітні досягнення культурології.	РН-7
	Приймати ефективні рішення щодо розв'язання складних задач і	РН-8

практичних проблем культурного розвитку суспільства.	
Організувати й управляти діяльністю закладів культури та відповідними структурними підрозділами підприємств і установ.	PH-9
Мати навички вироблення та ухвалення рішень з управління закладами та установами культури чи відповідними структурними підрозділами у непередбачуваних робочих та/або навчальних контекстах	PH-10
Мати навички організації та керівництва професійним розвитком осіб та груп у галузі культури.	PH-11
Збирати, аналізувати та оцінювати емпіричні факти та здійснювати їх інтерпретацію у відповідності до сучасних теоретичних уявлень відповідного напрямку культурології.	PH-12
Планувати і виконувати наукові та прикладні дослідження у сфері культурології, генерувати та перевіряти гіпотези, збирати докази та аргументувати висновки.	PH-13
Розробляти навчально-методичне забезпечення і викладати навчальні дисципліни з культурології у закладах освіти.	PH-14

3. Програма навчальної дисципліни

ЗМІСТОВНИЙ МОДУЛЬ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ МУЗЕЄЗНАВСТВА

Тема 1. Вступ. Предмет і завдання курсу.

Огляд джерел і літератури. Понятійний апарат і термінологія. Історія музейної справи у світі: музеї у стародавніх цивілізаціях, музейні зібрання у середні віки, музеї у новий та новітній час. Становлення і розвиток музейної справи в Україні. Законодавство України про музейну справу та охорону історико-культурної спадщини. Поняття «музей», «музейний фонд», «колекція». Музей як суспільний інститут. Поняття «музейний фонд України». Напрямки і методи науково-збиральницької, науково-фондової, науково-експозиційної й науково-просвітницької та масової роботи музеїв.

Література

Обов'язкова література

1. Закон України «Про музеї і музейну справу» // Відомості Верховної Ради. 1995. № 25.
3. Закон України «Про охорону історичної спадщини» // Відомості Верховної Ради. 2000. № 39.
4. Закон України «Про туризм» // Відомості Верховної Ради. 2012. № 40.
5. Музеєзнавство. / укл. Ю. М. Нікольченко. Маріуполь: МДУ, 2020. 133 с.
6. Рутинський М. І., Стецюк О. В. Музеєзнавство: навч. Посібник. К.: Знання, 2018. 428 с.
7. Урсу М. О., Березіна І. В. Основи музейної справи. Методичні рекомендації для студентів і магістрантів мистецьких спеціальностей. Кам'янець-Подільський: «Абетка», 2019. 48 с.
8. Федорченко В. К., Костюкова О. М. та інші Історія екскурсійної справи в Україні: Навч. Посібник. К.: Кондор, 2017. 166 с.
9. Шевченко В. В., Ломачинська І. М. Музеєзнавство: Навч. посібник для дистанційного навчання / В. В. Шевченко, І. М. Ломачинська. – К.: Університет «Україна», 2019. – 288 с.
10. Якубовський В. І. Музеєзнавство. Підручник. Кам'янець-Подільський: ПП Мошак М. І., 2020. 352 с.

Додаткова література

1. Музеї України: Довідник / Міністерство культури і мистецтв України. – К.: Задруга, 1999. – 130 с.
2. Музейна справа в Україні: історико-правовий аспект [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://referaty.com.ua/ukr/details/2160/3/>.
3. Музейна справа та музейна політика в Україні ХХІ століття / Збірник наукових праць за ред. д-ра мист. М. Селівачова. К.: Златограф, 2017. 208 с. іл.
4. Чупрій Л. В. Оптимізація державної політики у сфері музейної справи та збереження пам'яток [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/sp/2012_4/031-035.pdf.

Тема 2. Об'єкти і джерела історичного та краєзнавчого музеєзнавства.

Об'єкти і джерела історичного та краєзнавчого музеєзнавства (речові, письмові, природні та ін.). Класифікація музейних пам'яток. Особливості науково-збиральницької роботи та її документального забезпечення.

Література

Обов'язкова література

1. Закон України «Про музеї і музейну справу» // Відомості Верховної Ради. 1995. № 25.
2. Закон України «Про охорону археологічної спадщини» // Урядовий кур'єр. 29 квітня 2004, № 81.
3. Закон України «Про охорону історичної спадщини» // Відомості Верховної Ради. 2000. № 39.
4. Закон України «Про туризм» // Відомості Верховної Ради. 2012. № 40.
5. Музеєзнавство. / укл. Ю. М. Нікольченко. Маріуполь: МДУ, 2020. 133 с.
7. Рутинський М. І., Стецюк О. В. Музеєзнавство: навч. Посібник. К.: Знання, 2018. 428 с.
8. Урсу М. О., Березіна І. В. Основи музейної справи. Методичні рекомендації для студентів і магістрантів мистецьких спеціальностей. Кам'янець-Подільський: «Абетка», 2019. 48 с.
9. Шевченко В. В., Ломачинська І. М. Музеєзнавство: Навч. посібник для дистанційного навчання / В. В. Шевченко, І. М. Ломачинська. – К.: Університет «Україна», 2019. – 288 с.
10. Якубовський В. І. Музеєзнавство. Підручник. Кам'янець-Подільський: ПП Мошак М. І., 2020. 352 с.

Додаткова література

1. Маріупольський краєзнавчий музей [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://kraeved.dn.ua>.
2. Механізм модернізації музейної справи України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://195.78.68.75/mincult/uk/publish/article/27995/>.
3. Музеї України: Довідник / Міністерство культури і мистецтв України. – К.: Задруга, 1999. – 130 с.
4. Чупрій Л. В. Оптимізація державної політики у сфері музейної справи та збереження пам'яток [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/sp/2012_4/031-035.pdf.

Тема 3. Пам'ятки і об'єкти музеєзнавства в Україні в т.ч. у Маріуполі.

Об'єкти музеєзнавства в Україні. Музейна мережа в Маріуполі. Пам'ятки археології, історії та культури Маріуполя з найдавніших часів до нашого часу. Основні музеєзнавчі екскурсійні маршрути в Україні.

Література

Обов'язкова література

1. Закон України «Про музеї і музейну справу» // Відомості Верховної Ради. 1995. № 25.
2. Закон України «Про охорону історичної спадщини» // Відомості Верховної Ради. 2000. № 39.

3. Закон України «Про туризм» // Відомості Верховної Ради. 2012. № 40.
4. Музеєзнавство. / укл. Ю. М. Нікольченко. Маріуполь: МДУ, 2020. 133 с.
5. Постанова Кабінету Міністрів України «Про Державний реєстр національного культурного надбання». 12 серпня 1992 р., № 466.
6. Рутинський М. І., Стецюк О. В. Музеєзнавство: навч. Посібник. К.: Знання, 2018. 428 с.
7. Урсу М. О., Березіна І. В. Основи музейної справи. Методичні рекомендації для студентів і магістрантів мистецьких спеціальностей. Кам'янець-Подільський: «Абетка» , 2019. 48 с.
8. Шевченко В. В., Ломачинська І. М. Музеєзнавство: Навч. посібник для дистанційного навчання / В. В. Шевченко, І. М. Ломачинська. – К.: Університет «Україна», 2019. – 288 с.
9. Якубовський В. І. Музеєзнавство. Підручник. Кам'янець-Подільський: ПП Мошак М. І., 2020. 352 с.

Додаткова література

1. Маріупольський краєзнавчий музей [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://kraeved.dn.ua>.
2. Механізм модернізації музейної справи України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://195.78.68.75/mincult/uk/publish/article/27995/>.
3. Музеї України: Довідник / Міністерство культури і мистецтв України. – К.: Задруга, 1999. – 130 с.

Тема 4. Поняття «музей». Класифікація музеїв за видами, типами і профілями.

Поняття «Музеї України» у документному визначенні. Класифікація музеїв за видами, типами і профілями, за формою власності, категорією, суспільним призначенням тощо.

Література

Обов'язкова література

1. Закон України «Про музеї і музейну справу» // Відомості Верховної Ради. 1995. № 25.
2. Музеєзнавство. / укл. Ю. М. Нікольченко. Маріуполь: МДУ, 2020. 133 с.
3. Рутинський М. І., Стецюк О. В. Музеєзнавство: навч. Посібник. К.: Знання, 2018. 428 с.
4. Урсу М. О., Березіна І. В. Основи музейної справи. Методичні рекомендації для студентів і магістрантів мистецьких спеціальностей. Кам'янець-Подільський: «Абетка» , 2019. 48 с.
5. Шевченко В. В., Ломачинська І. М. Музеєзнавство: Навч. посібник для дистанційного навчання / В. В. Шевченко, І. М. Ломачинська. – К.: Університет «Україна», 2019. – 288 с.
6. Якубовський В. І. Музеєзнавство. Підручник. Кам'янець-Подільський: ПП Мошак М. І., 2020. 352 с.

Додаткова література

1. Музеї України: Довідник / Міністерство культури і мистецтв України. – К.: Задруга, 1999. – 130 с.
2. Музейна справа в Україні: історико-правовий аспект [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://referat.com.ua/ukr/details/2160/3/>.
3. Музейна справа та музейна політика в Україні ХХІ століття / Збірник наукових праць за ред. д-ра мист. М. Селівачова. К.: Златограф, 2017. 208 с. іл.
4. Чупрій Л. В. Оптимізація державної політики у сфері музейної справи та збереження пам'яток [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/sp/2012_4/031-035.pdf.

ЗМІСТОВНИЙ МОДУЛЬ 2. ВИКОРИСТАННЯ МУЗЕЇВ У НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОМУ ВИХОВАННІ.

Тема 5. Науково-збиральницька та науково-фондова робота музеїв. Консервація і реставрація пам'яток історії та культури.

Науково-збиральницька та науково-фондова робота музеїв, її документальне забезпечення.

Консервація і реставрація пам'яток археології, історії і культури. Основні правила зберігання музейних колекцій. Фондосховище та його обладнання. Музейні меблі. Температурно-вологісний та світловий режим у музейному приміщенні. Завдання консервації та реставрації пам'яток археології, історії та культури, природньо-історичних колекцій.

Література

Обов'язкова література

1. Закон України «Про музеї і музейну справу» // Відомості Верховної Ради. 1995. № 25.
2. Музеєзнавство. / укл. Ю. М. Нікольченко. Маріуполь: МДУ, 2020. 133 с.
3. Постанова Кабінету Міністрів України «Про Державний реєстр національного культурного надбання». 12 серпня 1992 р., № 466.
4. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Положення про Музейний фонд України» від 20.07.2000, № 1147 із змінами і доповненнями, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 03.11.2010, № 1007 [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/КР001147.html/
5. Рутинський М. І., Стецюк О. В. Музеєзнавство: навч. Посібник. К.: Знання, 2018. 428 с.
6. Урсу М. О., Березіна І. В. Основи музейної справи. Методичні рекомендації для студентів і магістрантів мистецьких спеціальностей. Кам'янець-Подільський: «Абетка» , 2019. 48 с.
7. Шевченко В. В., Ломачинська І. М. Музеєзнавство: Навч. посібник для дистанційного навчання / В. В. Шевченко, І. М. Ломачинська. – К.: Університет «Україна», 2019. – 288 с.
8. Якубовський В. І. Музеєзнавство. Підручник. Кам'янець-Подільський: ПП Мошак М. І., 2020. 352 с.

Додаткова література

1. Маріупольський краєзнавчий музей [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://kraeved.dn.ua>.
2. Музейна справа та музейна політика в Україні ХХІ століття / Збірник наукових праць за ред. д-ра мист. М. Селівачова. К.: Златограф, 2017. 208 с. іл.
3. Чупрій Л. В. Оптимізація державної політики у сфері музейної справи та збереження пам'яток [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/sp/2012_4/031-035.pdf.

Тема 6. Методика і практика науково-експозиційної роботи.

Методологічні засади та практика науково-експозиційної роботи в Україні. Особливості проектування та створення природничо-історичних та історико-краєзнавчих музейних експозицій. Основні вимоги щодо створення музейної експозиції (закон концентрації, ізоляції, симетрії та ін.). Світло та колір в експозиції. Музейні паспарту. Поняття музейного поясу.

Література

Обов'язкова література

1. Закон України «Про музеї і музейну справу» // Відомості Верховної Ради. 1995. № 25.
2. Музеєзнавство. / укл. Ю. М. Нікольченко. Маріуполь: МДУ, 2020. 133 с.
3. Рутинський М. І., Стецюк О. В. Музеєзнавство: навч. Посібник. К.: Знання, 2018. 428 с.
4. Урсу М. О., Березіна І. В. Основи музейної справи. Методичні рекомендації для студентів і магістрантів мистецьких спеціальностей. Кам'янець-Подільський: «Абетка» , 2019. 48 с.
5. Шевченко В. В., Ломачинська І. М. Музеєзнавство: Навч. посібник для дистанційного навчання / В. В. Шевченко, І. М. Ломачинська. – К.: Університет «Україна», 2019. – 288 с.
6. Якубовський В. І. Музеєзнавство. Підручник. Кам'янець-Подільський: ПП Мошак М. І., 2020. 352 с.

Додаткова література

1. Маріупольський краєзнавчий музей [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://kraeved.dn.ua>.
2. Механізм модернізації музейної справи України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://195.78.68.75/mincult/uk/publish/article/27995/>.
3. Музеї України: Довідник / Міністерство культури і мистецтв України. – К.: Задруга, 1999. – 130 с.
4. Музейна справа та музейна політика в Україні ХХІ століття / Збірник наукових праць за ред. д-ра мист. М. Селівачова. К.: Златограф, 2017. 208 с. іл.
5. Чупрій Л. В. Оптимізація державної політики у сфері музейної справи та збереження пам'яток [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/sp/2012_4/031-035.pdf.

Тема 7. Науково-просвітницька та масова робота в музеях України, зокрема

Маріуполя.

Науково-просвітницька та масова робота в музеях України та її документальне забезпечення. Методика підготовки і проведення музейної екскурсії. Музей та відвідувач. Форми науково-просвітницької та масової роботи в музеях України: екскурсії, абонементи, лекції, бесіди, клуби за інтересами тощо. Класифікація екскурсій. Поняття «портфель екскурсовода». Вивчення інтересів відвідувачів. Форми і методи популяризації музеїв, зокрема у національно-патріотичному вихованні.

Література

Обов'язкова література

1. Бабарицька В. та інші. Екскурсознавство і музеєзнавство: Навчальний посібник. К.: Альтерпрес, 2017. 464 с. іл.
2. Горішевський П., Дейнега М. та інші. Основи музеєзнавства та рекламно-інформаційної діяльності музеїв: Навч. Посібник. Івано-Франківськ: Плай, 2018. 64 с.
3. Закон України «Про музеї і музейну справу» // Відомості Верховної Ради. 1995. № 25.
4. Закон України «Про туризм» // Відомості Верховної Ради. 2012. № 40.
5. Музеєзнавство. / укл. Ю. М. Нікольченко. Маріуполь: МДУ, 2020. 133 с.
6. Рутинський М. І., Стецюк О. В. Музеєзнавство: навч. Посібник. К.: Знання, 2018. 428 с.
7. Урсу М. О., Березіна І. В. Основи музейної справи. Методичні рекомендації для студентів і магістрантів мистецьких спеціальностей. Кам'янець-Подільський: «Абетка», 2019. 48 с.
8. Федорченко В. К., Костюкова О. М. та інші Історія екскурсійної справи в Україні: Навч. Посібник. К.: Кондор, 2017. 166 с.
9. Шевченко В. В., Ломачинська І. М. Музеєзнавство: Навч. посібник для дистанційного навчання / В. В. Шевченко, І. М. Ломачинська. – К.: Університет «Україна», 2019. – 288 с.
10. Якубовський В. І. Музеєзнавство. Підручник. Кам'янець-Подільський: ПП Мошак М. І., 2020. 352 с.

Додаткова література

1. Маріупольський краєзнавчий музей [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://kraeved.dn.ua>.
2. Механізм модернізації музейної справи України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://195.78.68.75/mincult/uk/publish/article/27995/>.
3. Музеї України: Довідник / Міністерство культури і мистецтв України. – К.: Задруга, 1999. – 130 с.
4. Музейна справа в Україні: історико-правовий аспект [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://referaty.com.ua/ukr/details/2160/3/>.
5. Музейна справа та музейна політика в Україні ХХІ століття / Збірник наукових праць за ред. д-ра мист. М. Селівачова. К.: Златограф, 2017. 208 с. іл.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
ЗМІСТОВНИЙ МОДУЛЬ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ МУЗЕЄЗНАВСТВА												
Тема 1. Вступ. Предмет і завдання курсу.	5	2				3	4	2				2
Тема 2. Об'єкти і джерела історичного та краєзнавчого музеєзнавства.	4		2			2	4		2			2
Тема 3. Пам'ятки і об'єкти музеєзнавства в Україні в т.ч. у Маріуполі.	6	2	2			2	4	2				2
Тема 4. Поняття «музей». Класифікація музеїв за видами, типами і профілями.	6	2	2			2	4	2	2			
Усього за змістовим модулем 1	21	6	6			9	16	6	4			6
ЗМІСТОВНИЙ МОДУЛЬ 2. ВИКОРИСТАННЯ МУЗЕЇВ У НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОМУ ВИХОВАННІ.												
Тема 1. Науково-збиральницька та науково-фондова робота музеїв. Консервація і реставрація пам'яток історії та культури.	6	2	2			2	5	2				3
Тема 2. Методика і практика науково-експозиційної роботи.	5		2			3	4	2	2			
Тема 3. Науково-просвітницька та масова робота в музеях України, зокрема Маріуполя.	7	2	2			3	4		2			2
Тема 4. Музейні установи в системі охорони і використання пам'яток історії і культури в Україні.	4		2			2	4	2				2
Усього за модулем	22	4	8			10	15	4	4			7
Усього годин	43	10	14			19	31	10	8			13
<i>ІЗ</i>	40				40		50				50	
Підготовка до заліку	7					7	9					9

<i>Усього годин</i>	90	10	14		40	26	90	10	8		50	22
---------------------	----	----	----	--	----	----	----	----	---	--	----	----

5. Перелік тем та зміст практичних (семінарських) занять

	Назва теми та стислий зміст роботи	Мета роботи	Кількість годин	Результат навчання (РН) за ОП
1.	<p>Тема 1. Музей та сучасна музейна практика.</p> <p>1. Основні завдання та напрями діяльності державних музеїв в Україні.</p> <p>2. Типи і профілі музеїв.</p> <p>3. Порядок створення та організація діяльності державних музеїв в Україні..</p> <p>4. Музейна територія, приміщення, фінансування та особливості матеріально-технічного забезпечення.</p> <p>5. Діяльність музеїв та музеєзнавчі дослідження у наукових виданнях України.</p> <p>6. Музеї в інформаційному просторі України.</p> <p>7. Роль і місце музеїв в українському краєзнавстві.</p> <p>8. Роль і місце музеїв системі виявлення, дослідження і збереження історико-культурної спадщини України.</p> <p>9. Музеї на громадських засадах в Україні: створення та організація діяльності.</p> <p>10. Загальна характеристика музейної мережі Маріуполя.</p>	Ознайомитися з особливостями музейної справи в Україні.	4	РН 2-14
2.	<p>Тема 2. Науково-фондова робота музеїв.</p> <p>1. Науковий та комплексно-системний підхід до комплектування музейних фондів.</p> <p>2. Планування експедицій з метою наукового комплектування музейних фондів.</p> <p>3. Проведення експедицій з метою наукового комплектування музейних фондів.</p> <p>4. Особливості музеєзнавчої обробки експонатів основного та допоміжного фондів.</p> <p>5. Книга надходжень або Головна інвентарна книга.</p> <p>6. Інвентарні книги та колекційні описи.</p> <p>7. Технічне обладнання та устаткування фондів приміщень.</p> <p>8. Температурно-вологістний режим у фондах музеїв.</p> <p>9. Консервація та реставрація експонатів основного та науково-допоміжного фондів</p>	Опанувати форми і методи фондової роботи у музеях України. знайомити ся з	4	РН 2-14

	<p>музеїв.</p> <p>10. «Відкриті фонди» як система популяризації та пропаганди музейної справи в Україні (на прикладі Маріупольського краєзнавчого музею).</p>			
3.	<p>Тема 3. Науково-експозиційна робота музеїв.</p> <p>1. Базовий фундамент науково-експозиційної роботи музеїв.</p> <p>2. Тематична структура як наукова основа майбутньої експозиції музеїв.</p> <p>3. Музеєзнавча методика розробки тематико-експозиційного плану в музеях України.</p> <p>4. Етапи проектування художнього оформлення експозицій музеїв різних профілів.</p> <p>5. Ескізна частина проектування художнього оформлення експозицій музеїв.</p> <p>6. Монтажні листи як частина проектування художнього оформлення експозицій музеїв.</p> <p>7. Особливості художнього оформлення експозицій музеїв.</p> <p>8. Сучасні вимоги до експозиційного обладнання музеїв різних профілів.</p> <p>9. Техноробочий процес побудови музейної експозиції.</p> <p>10. Використання експозиції музею в національно-патріотичній діяльності.</p>	Визначити напрямки експозиційної роботи музеїв України.	4	РН 2-14
4.	<p>Тема 4. Науково-просвітницька та масова робота музеїв.</p> <p>1. Основні завдання музеїв в Україні у науково-просвітницькій діяльності.</p> <p>2. Науково-просвітницька та масова робота музеїв за їх типами і профілями.</p> <p>3. Методика і практика музейної екскурсії.</p> <p>4. Виставкова діяльність музеїв. «Відкриті фонди».</p> <p>5. Поза екскурсійні форми науково-просвітницької та масової роботи музеїв (інтерактивні заходи, популяризація музеїв на TV, радіо в мережі Інтернет тощо)</p> <p>6. Видавнича діяльність музеїв.</p> <p>7. Туризм в системі науково-просвітницької та масової роботи музеїв в Україні.</p> <p>8. Науково-просвітницька діяльність Маріупольського краєзнавчого музею та його філіалів.</p> <p>9. Виставкова діяльність музею національно-патріотичного спрямування.</p> <p>10. Використання сучасних технологій у національно-патріотичній діяльності музеїв.</p>	З'ясувати особливості науково-просвітницької та масової роботи музеїв в Україні, зокрема національно-патріотичного спрямування..	4	РН 2-14

6. Перелік тем і зміст лабораторних занять

№ з/п	Назва теми та стислий зміст роботи	Мета роботи	Кількість годин	Результат навчання (РН) за ОП

7. Самостійна робота студентів

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Підготовка до лекційних занять	5 / 5
2	Підготовка до практичних/семінарських/лабораторних занять	14 / 8
3	Підготовка до заліку	7 / 9
4	Виконання індивідуальних завдань (Презентація, реферат, доповіді)	40 / 50
	Разом	66 / 72

8. Індивідуальні завдання

Індивідуальна навчально-дослідна робота є видом позааудиторної індивідуальної діяльності студента, результати якої використовуються у процесі вивчення програмового матеріалу навчальної дисципліни. Завершується виконання студентами ІНЗД захистом навчального проекту в аудиторії з використанням сучасних інформаційно-технічних засобів.

Індивідуальне навчально-дослідне завдання (ІНДЗ) – це вид науково-дослідної роботи студента, яка містить результати дослідницького пошуку, відображає певний рівень його навчальної компетентності та знань.

Мета ІНДЗ: самостійне вивчення частини програмового матеріалу, систематизація, узагальнення, закріплення та практичне застосування знань із навчального курсу, удосконалення навичок самостійної навчально-пізнавальної діяльності.

Вимоги для виконання СРС та ІНДЗ.

Відповідно до Робочої програми, студентам пропонуються до виконання різні за типом та формою завдання до змістових модулів курсу «Музей в системі національно-патріотичного виховання». До таких завдань належать самостійна робота (СРС) та індивідуальне навчально-дослідне завдання (ІНДЗ), які є невід'ємною формою набуття нових знань та навичок з курсу «Музей в системі національно-патріотичного виховання».

Виконання студентом СРС та ІНДЗ за окремими темами є обов'язковою умовою оцінювання його успішності з освоєння курсу. З метою успішного письмового виконання СРС та ІНДЗ студентам необхідно опрацювати за предметно-тематичним, алфавітним, систематичним та електронним каталогами бібліотек (МДУ, Центральної міської бібліотеки м. Маріуполя ім. В. Г. Короленка, електронних та ін.) джерельну базу курсу «Музей в системі національно-патріотичного виховання» відповідно до списку рекомендованої базової та допоміжної літератури

Згідно з діючими бібліографічними вимогами, складається перелік використаних джерел та літератури з теми СРС та ІНДЗ (розміщується в якості останньої рубрики виконаного завдання). Результати роботи подаються у письмовій формі (роздрукований та сфальцьований реферат).

СРС та ІНДЗ подаються студентом на кафедрі протягом 3-х днів після останнього семінарського заняття для перевірки викладачем до складання заліку.

Форма подання – комп'ютерний набір, надрукований на аркушах формату А4, кегль 14, шрифт – Times New Roman, інтервал – 1, мова – українська (джерела та література подаються мовою оригіналу). Поля: ліве – 20 мм, праве – 10 мм, верхнє – 20 мм, нижнє – 20 мм. Обсяг СРС та ІНДЗ (без врахування додатків) – 4-5 аркушів А4 без урахування титульної сторінки. Текст СРС та ІНДЗ подається у 3-ій особі від імені автора. Максимальна оцінка проекту становить по 25 балів. Критерії оцінки:

- змістовність,
- логічність викладення матеріалу,
- самостійність висновків,
- дотримання вимог щодо оформлення тексту.

Текст складається з наступних частин: вступу, основної частини (аналіз опрацьованих джерел з обраної теоретичної проблеми), висновків та списку опрацьованих джерел і літератури в алфавітному порядку (не менше 6 позицій).

Фактичну частину реферату становить аналіз результатів роботи з публікаціями з досліджуваної теми, тобто студент повинен структурувати отримані знання з конкретного питання теорії книгознавства. Наприклад, застосовуючи творчий підхід, студент опрацьовує, порівнює та групує концептуальні підходи різних авторів стосовно вивчення теми (навести відомості про основних авторів та зміст публікацій, монографій, навчальних посібників, підручників, збірників праць науково-практичних конференцій тощо).

Обов'язковою умовою виконання завдання є дотримання діючих вимог до оформлення бібліографічних посилань (ДСТУ 7.1:2006).

9. Методи навчання

Навчальні лекції (вхідна, узагальнююча, проблемні, тематичні), семінарські заняття, робота з першоджерелами (аналіз документів та їх складання), робота з базами даних бібліотек, мережі Інтернет, виконання індивідуальних завдань, написання контрольної роботи.

10. Засоби діагностики результатів навчання

Під час вивчення дисципліни «Музей в системі національно-патріотичного виховання» застосовується поточний та підсумковий контроль знань студента. Поточний контроль здійснюється у формі контролю систематичності та активності роботи студентів протягом семестру під час вивчення програмного матеріалу дисципліни, зокрема: відвідування семінарських занять; виступи на семінарських заняттях; участь в обговоренні питань з певної теми; виконання практичних завдань; відповіді на запитання викладача; експрес-тестування; підготовка індивідуальних науково-дослідних завдань з окремих питань; участь у науково-практичних заходах із проблем дисципліни.

Підсумковий контроль проводиться з метою оцінювання результатів навчання після вивчення навчальної дисципліни у формі екзамену.

Питання до екзамену

1. Загальна характеристика українського музеєзнавства.
2. Музейна справа на сторінках фахових видань України.
3. Наукові методи музеєзнавства.
4. Музеєзнавство в системі гуманітарних наук.
5. Класифікація музеїв.
6. Музеї як науково-дослідницькі та просвітницькі центри в Україні (зокрема у Маріуполі).
7. Планування й організація науково-дослідницької діяльності музеїв.
8. Термін «фонди музею».

9. Наукова організація фондів музею.
10. Основні напрямки фондової роботи.
11. Завдання обліку музейних фондів.
12. Облік фондів і система облікової документації.
13. Режим збереження фондів.
14. Історія музейної справи в Україні (зокрема у Маріуполі).
15. Теорія музейної справи.
16. Музейне джерелознавство.
17. Прикладне музеєзнавство.
18. Наукові принципи побудови музейної експозиції.
19. Тематична структура музейної експозиції.
20. Експозиційні матеріали.
21. Завдання консервації і реставрації музейних предметів.
22. Загальноісторичні дослідження музейних предметів.
23. Дослідження у процесі комплектування.
24. Наукова підготовка експозиції.
25. Завдання наукової організації фондів.
26. Наукова система фондів музею.
27. Структура фондів музею.
28. Атрибуція музейних предметів.
29. Класифікація и систематизація музейних предметів.
30. Наукова складова комплектування фондів.
31. Джерела комплектування фондів.
32. Наукова складова музейних експедицій.
33. Музеєзнавча методика підготовки експозиції.
34. Етапи побудови музейних експозицій.
35. Тематична структура та тематико-експозиційний план в системі науково-експозиційної роботи.
36. Етапи художнього оформлення музейних експозицій.
37. Вимоги щодо підготовки і проведення музейної екскурсії.
38. Науково-просвітницька та масова робота музеїв.
39. Туризм в системі музейної справи в Україні (зокрема. у Маріуполі).
40. Музей в системі національно-патріотичного виховання в Україні (зокрема у Маріуполі).

11. Критерії оцінювання

Для допущення до підсумкової форми контролю студент має набрати за час навчання мінімальну кількість 20 баліві максимальну 100 балів.

I. Незадовільний	0-8	Студент розрізняє об'єкти вивчення.
	9-16	Студент відтворює незначну частину навчального матеріалу, має нечіткі уявлення про об'єкт вивчення.
	17-24	Студент відтворює лише частину навчального матеріалу; виконує елементарні завдання.
II. Середній	25-37	Студент здатний до відтворення основного навчального матеріалу, може повторити за зразком певну операцію, дію.
	38-40	Студент відтворює основний навчальний матеріал, здатний з помилками й неточностями дати визначення понять, сформулювати правила, визначення, поняття.

	41-49	Студент виявляє знання й розуміння основних положень навчального матеріалу. Відповідь його(її) правильна, але недостатньо осмислена. Вміє застосовувати знання при виконанні завдань за зразком.
III. Достатній	50-57	Студент правильно відтворює навчальний матеріал, знає основоположні теорії і факти, вміє наводити окремі власні приклади на підтвердження певних думок, частково контролює власні навчальні дії .
	58-66	Знання студента є достатніми, він (вона) застосовує вивчений матеріал у стандартних ситуаціях, намагається аналізувати, встановлювати найсуттєвіші зв'язки і залежність між явищами, фактами, робити висновки, загалом контролює власну діяльність. Відповідь його (її) логічна, хоч і має неточності.
	67-75	Студент добре володіє вивченим матеріалом, застосовує знання в стандартних ситуаціях, уміє аналізувати й систематизувати інформацію, використовує загальновідомі докази із самостійною і правильною аргументацією.
IV. Високий	76-84	Студент має повні, глибокі знання, здатний (а) використовувати їх у практичній діяльності, робити висновки, узагальнення.
	85-92	Студент має гнучкі знання в межах вимог навчальних програм, аргументовано використовує їх у різних ситуаціях, уміє знаходити інформацію та аналізувати її, ставити і розв'язувати проблеми.
	93-100	Студент має системні, міцні знання в обсязі та в межах вимог навчальних програм, усвідомлено використовує їх у стандартних та нестандартних ситуаціях. Уміє самостійно аналізувати, оцінювати, узагальнювати опанований матеріал, самостійно користуватися джерелами інформації, приймати рішення.

12. Розподіл балів, які отримують здобувачі вищої освіти

Види роботи	Кількість годин	Обсяг кредитів	Кількість балів
ЗМІСТОВНИЙ МОДУЛЬ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ МУЗЕЄЗНАВСТВА			
Тема 1. Вступ. Предмет і завдання курсу.	5	0,7	5
лекційні			4
практичні/семінарські/ лабораторні заняття			
Тема 2. Об'єкти і джерела історичного та краєзнавчого музеєзнавства.	4		5
лекційні			4
практичні/семінарські/ лабораторні заняття			

Тема 3. Пам'ятки і об'єкти музеєзнавства в Україні в т.ч. у Маріуполі.	6		5
лекційні			
практичні/семінарські/ лабораторні заняття			4
Тема 4. Поняття «музей». Класифікація музеїв за видами, типами і профілями	6		5
лекційні			
практичні/семінарські/ лабораторні заняття			4
ЗМІСТОВНИЙ МОДУЛЬ 2. ВИКОРИСТАННЯ МУЗЕЇВ У НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОМУ ВИХОВАННІ.			
Тема 1. Науково-збиральницька та науково-фондова робота музеїв. Консервація і реставрація пам'яток історії та культури.	6		5
лекційні			
практичні/семінарські/ лабораторні заняття			4
Тема 2. Методика і практика науково-експозиційної роботи.	5	0,7	5
лекційні			
практичні/семінарські/ лабораторні заняття			4
Тема 3. Науково-просвітницька та масова робота в музеях України, зокрема Маріуполя.	7		5
лекційні			
практичні/семінарські/ лабораторні заняття			4
Тема 4. Музейні установи в системі охорони і використання пам'яток історії і культури в Україні.	4		5
лекційні			
практичні/семінарські/ лабораторні заняття			4
Виконання ІЗ	40	1,3	20
Підготовка до заліку	7	0,3	8
Підсумок	90	3	100

14. Інструменти, обладнання та програмне забезпечення

Опорні конспекти лекцій, комплекс методичного забезпечення дисципліни. Ноутбук, мультимедіа-проектор, ОС Windows, пакет Microsoft Office, ресурси Moodle, Google Meet, Telegram, Viber, Zoom та ін

14. Рекомендовані джерела інформації

Обов'язкова література

1. Бабарицька В. та інші. Екскурсознавство і музеєзнавство: Навчальний посібник. К.: Альтерпрес, 2017. 464 с. іл.
2. Горішевський П., Дейнега М. та інші. Основи музеєзнавства та рекламно-інформаційної діяльності музеїв: Навч. Посібник. Івано-Франківськ: Плай, 2018. 64 с.
3. Закон України «Про музеї і музейну справу» // Відомості Верховної Ради. 1995. № 25.
4. Закон України «Про охорону археологічної спадщини» // Урядовий кур'єр. 29 квітня 2004, № 81.
5. Закон України «Про охорону історичної спадщини» // Відомості Верховної Ради. 2000. № 39.
6. Закон України «Про туризм» // Відомості Верховної Ради. 2012. № 40.
7. Музеєзнавство. / укл. Ю. М. Нікольченко. Маріуполь: МДУ, 2020. 133 с.
8. Постанова Кабінету Міністрів України «Про Державний реєстр національного культурного надбання». 12 серпня 1992 р., № 466.
9. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Положення про Музейний фонд України» від 20.07.2000, № 1147 із змінами і доповненнями, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 03.11.2010, № 1007 [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/KP001147.html/
10. Рутинський М. І., Стецюк О. В. Музеєзнавство: навч. Посібник. К.: Знання, 2018. 428 с.
11. Урсу М. О., Березіна І. В. Основи музейної справи. Методичні рекомендації для студентів і магістрантів мистецьких спеціальностей. Кам'янець-Подільський: «Абетка», 2019. 48 с.
12. Федорченко В. К., Костюкова О. М. та інші Історія екскурсійної справи в Україні: Навч. Посібник. К.: Кондор, 2017. 166 с.
13. Шевченко В. В., Ломачинська І. М. Музеєзнавство: Навч. посібник для дистанційного навчання / В. В. Шевченко, І. М. Ломачинська. – К.: Університет «Україна», 2019. – 288 с.
14. Якубовський В. І. Музеєзнавство. Підручник. Кам'янець-Подільський: ПП Мошак М. І., 2020. 352 с.

Додаткова література

1. Маріупольський краєзнавчий музей [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://kraeved.dn.ua>.
2. Механізм модернізації музейної справи України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://195.78.68.75/mincult/uk/publish/article/27995/>.
3. Музеї України: Довідник / Міністерство культури і мистецтв України. – К.: Задруга, 1999. – 130 с.
4. Музейна справа в Україні: історико-правовий аспект [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://referaty.com.ua/ukr/details/2160/3/>.
5. Музейна справа та музейна політика в Україні ХХІ століття / Збірник наукових праць за ред. д-ра мист. М. Селівачова. К.: Златограф, 2017. 208 с. іл.
6. Чупрій Л. В. Оптимізація державної політики у сфері музейної справи та збереження пам'яток [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/sp/2012_4/031-035.pdf.

15. Політика навчальної дисципліни

Політика навчальної дисципліни ґрунтується на засадах академічної доброчесності та здійснюється відповідно до норм законодавства України щодо академічної доброчесності, Статуту Університету та інших нормативних документів.

Процедура зарахування результатів навчання, отриманих в інших закладах освіти (академічна мобільність), за іншими освітніми програмами, у попередні роки (при поновленні на навчання), а також у неформальній та інформальній освіті здійснюється згідно Положення про організацію освітнього процесу у Маріупольському державному університеті, введеного в

дію наказом МДУ 28.12.2020 №326, Порядку визнання результатів навчання, отриманих у неформальній та / або інформальній освіті, введеного в дію наказом МДУ від 30.06.2022 № 81 та інших нормативних документів.

1. Академічна доброчесність здобувачів є це сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень. важливою умовою для опанування результатів навчання за навчальною дисципліною і отримання задовільної оцінки з поточного та підсумкового контролю.

Дотримання академічної доброчесності здобувачами освіти передбачає:

- Самостійне виконання навчальних завдань, завдань поточного та підсумкового контролю результатів навчання;

- Посилання на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей;

- Дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права;

- Надання достовірної інформації про результати власної (наукової, творчої) діяльності, використані методики досліджень і джерела інформації.

МДУ виступає за дотримання принципів академічної доброчесності, тому обов'язково використовується сервіс з перевірки робіт здобувачів вищої освіти на плагіат – Unicheck, а також доступний безкоштовний сервіс, який здійснює перевірку на плагіат письмових робіт EduBirdie <https://edubirdie.com/perevirka-na-plagiat> .

Порушенням академічної доброчесності, згідно із Законом України «Про освіту» (ст. 42 п. 4) вважається:

- **академічний плагіат** – оприлюднення (частково або повністю) наукових (творчих) результатів, отриманих іншими особами, як результатів власного дослідження (творчості) та / або відтворення опублікованих текстів (оприлюднених творів мистецтва) інших авторів без зазначення авторства;

- **самоплагіат** – оприлюднення (частково або повністю) власних раніше опублікованих наукових результатів як нових наукових результатів;

- **фабрикація** – вигадкування даних чи фактів, що використовуються в освітньому процесі або наукових дослідженнях;

- **фальсифікація** – свідома зміна чи модифікація вже наявних даних, що стосуються освітнього процесу чи наукових досліджень;

- **списування** – виконання письмових робіт із залученням зовнішніх джерел інформації, крім дозволених для використання, зокрема під час оцінювання результатів навчання;

- **обман** – надання завідомо неправдивої інформації щодо власної освітньої (наукової, творчої) діяльності чи організації освітнього процесу; формами обману є, зокрема, академічний плагіат, самоплагіат, фабрикація, фальсифікація та списування;

- **хабарництво** – надання (отримання) учасником освітнього процесу чи пропозиція щодо надання (отримання) коштів, майна, послуг, пільг чи будь-яких інших благ матеріального або нематеріального характеру з метою отримання неправомірної переваги в освітньому процесі;

- **необ'єктивне оцінювання** – свідоме завищення або заниження оцінки результатів навчання здобувачів освіти.

Наведений перелік не є остаточно вичерпним і не охоплює всіх діянь, що можуть містити ознаки порушення академічної доброчесності.

За порушення академічної доброчесності здобувачі вищої освіти можуть бути притягнені до наступної академічної відповідальності:

- повторне проходження оцінювання (поточний, підсумковий контроль, залік, іспит тощо);

- проведення додаткової перевірки всіх робіт авторства порушника;

- позбавлення наданих МДУ пільг з оплати навчання;

- оголошення догани із занесенням до особової справи порушника;
- відрахування з МДУ;
- інші, відповідно до вимог чинного законодавства та нормативних локальних актів

МДУ.

Більш детально тут:

Анкетування з академічної доброчесності:

<https://docs.google.com/forms/d/1VHzYkdFEGivtVl-dsENos1SCDRHfUpGia1YklgQK8j0/edit>

2. Здобувач має право на оскарження процедури проведення та результатів контрольних заходів згідно Положення про організацію контролю та оцінювання успішності навчання здобувачів вищої освіти в МДУ.

3. Участь в анкетуванні. Наприкінці навчального семестру здобувачам буде запропоновано заповнити анонімну анкету щодо якості викладання вивчених навчальних дисциплін.

Заповнення анкети є важливою для вдосконалення освітнього процесу та системи внутрішнього забезпечення якості освіти МДУ та дозволить оцінити дієвість застосованих методів викладання та врахувати вашу думку стосовно покращення змісту навчальних дисциплін.

4. Неформальна освіта. Це освіта, яка здобувається, як правило, за освітніми програмами та не передбачає присудження визнаних державою освітніх кваліфікацій за рівнями освіти, але може завершуватися присвоєнням професійних та/або присудженням часткових освітніх кваліфікацій. Здобувач вищої освіти, який виявив бажання щодо визнання результатів, отриманих у неформальній освіті, звертається із відповідною заявою про визнання результатів, отриманих у неформальній освіті, в цілому для навчальної дисципліни /змістового модулю /практичних завдань з навчальної дисципліни/ завдань з практики тощо для здобувачів вищої освіти, до деканату факультету, на якому викладається навчальна дисципліна.

5. Інформальна освіта (самоосвіта) - це освіта, яка передбачає самоорганізоване здобуття особою певних компетентностей, зокрема під час повсякденної діяльності, пов'язаної з професійною, громадською або іншою діяльністю, родиною чи дозвіллям.

Орієнтовний перелік електронних платформ, курсів неформальної та/або інформальної освіти:

Дистанційна платформа громадянської освіти VUMonline – Відкритий Університет Майдану (фільтрувати за тегом культурна освіченість), посилання: <https://vumonline.ua/>

Європейський освітній онлайн-ресурс Iversity, посилання: <https://iversity.org/>

Загальноєвропейська МВОК-ініціатива, заснована у 2013 році Європейською комісією та Європейською асоціацією університетів дистанційного навчання (EADTU) OpenupEd, посилання: <https://openuped.eu/>

Заснований Гарвардським університетом і Масачусетським технологічним університетом центром онлайн-навчання EdX, посилання: <https://www.edx.org/>

Мережа навчання Cisco, посилання: <https://learningnetwork.cisco.com/s/>

Освітній проєкт EdEra (Education Era), посилання:

Освітня платформа Відкритого університету Future Learn, посилання: <https://www.futurelearn.com/>

Платформа Stanford Open Edx, посилання: <https://online.stanford.edu/>

Проєкт Canvas Network, посилання: <https://www.canvas.net/>

Публічна навчальна база даних онлайн курсів Coursera (filter by Subject “Arts & Humanities”), посилання: www.coursera.org

Український проєкт онлайн-курсів Prometheus (тема фільтрування «Гуманітарні науки»), посилання: <https://prometheus.org.ua/>

16. Загальна інформація про навчальну дисципліну

Назва навчальної дисципліни	Музей в системі національно-патріотичного виховання
Освітня програма	«Культурологія, культурне розмаїття та розвиток громади»
Рівень вищої освіти	Другий (магістерський)
Кафедра, яка здійснює викладання	Культурології
Викладач ШБ, посада	Нікольченко Юзеф Мойсейович, доцент кафедри культурології
Електронна адреса викладача	u.nikolchenko@mdu.in.ua
Консультації (дата, час, можливості он-лайн консультування)	Онлайн консультування Viber, Telegram, WhatsApp
Посилання на сторінку навчальної дисципліни на Навчальному порталі МДУ	
	<p>Здатність розв’язувати складні спеціалізовані задачі й практичні проблеми у галузі професійної діяльності культуролога або у процесі навчання, що передбачає застосування теорій і методів культурології, а також характеризується комплексністю та невизначеністю умов.</p> <p>ЗК 1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.</p> <p>ЗК 2. Здатність спілкуватися іноземною мовою.</p> <p>ЗК 3. Здатність генерувати нові ідеї (креативність).</p> <p>ЗК 4. Здатність приймати обґрунтовані рішення.</p> <p>ЗК 5. Здатність мотивувати людей та рухатися до спільної мети.</p> <p>ЗК 6. Здатність вчитися та оволодівати сучасними</p>

Компетентності та програмні результати навчання

знаннями.

ЗК 7.Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел.

ЗК 8.Здатність проведення досліджень та викладання на відповідному рівні.

СК 1.Усвідомлення взаємозв'язку культурних текстів та контекстів.

СК 2.Здатність до оцінювання та аналізу інформації у процесі реалізації професійної діяльності.

СК 3.Здатність виявляти культурні потреби суспільства та його окремих груп та визначати шляхи їх задоволення, забезпечувати культурні права і свободи людини.

СК 4.Усвідомлення соціальної та етичної місії культуролога, а також можливостей та особливостей практичного використання культурологічного знання.

СК 5.Здатність до ефективної взаємодії з представниками інших професій, а також до залучення до розв'язання проблем культури представників громадськості.

СК 6. Здатність критично осмислювати історичні здобутки та новітні досягнення культури.

СК 7.Здатність професійно діагностувати, прогнозувати, проектувати й моделювати культурний розвиток різних культурних регіонів, художньої та візуальної культури.

СК 8.Здатність організовувати роботу та здійснювати керівництво закладами культури, а також відповідними структурними підрозділами підприємств і установ, враховуючи економічні, законодавчі й етичні аспекти.

СК 9.Здатність використовувати сучасні методи та інструменти культурології, методи аналізу даних та інформаційні технології для проведення наукових досліджень, аналізувати і презентувати результати досліджень, аргументувати висновки.

СК 10.Здатність розробляти і викладати культурологічні дисципліни в закладах освіти.

СК 11.Здатність вшанувати гідність кожної людини, проявити повагу до потреб кожного, визнати унікальну неповторність розмаїття.

СК 12. Здатність цінувати гідне ставлення до відмінностей і нескінченної можливості кожного до саморозвитку, самонавчання, самостійності.

СК 13. Здатність підтримувати інклюзію і забезпечувати різноманітних можливостей для повноцінної участі, щоб усі могли процвітати та досягати успіху в сталому розвитку громади.

СК 14. Здатність просувати цінності культури спільності, розвивати міжособистісні стосунки на довірі, заохочувати творення позитивного клімату, що відображає спільноту і пропагує багатство, яке надає індивідуальність сталому розвитку громади.

СК 15. Здатність поважати рівний доступ і можливості для всіх через повагу і вдячність, уміння врахувати різноманітні потреби всіх членів громади та розмаїття спільнот, які її створюють.

СК 16. Здатність задовольняти практики визнання, яким забезпечується право на відповідь шляхом усвідомлення можливості зростання громади через внесок кожного члена спільноти.

Результати навчання

Розуміти специфіку та особливості реалізації культурних ідей, образів, та смислів, а також критично оцінювати можливості їхньої інтерпретації для розв'язання суспільно-значимих проблем. РН-1

Аналізувати текстові та візуальні джерела інформації щодо культурних явищ та процесів, верифікувати інформацію у відповідності до професійних задач. РН-2

Аналізувати культурні права та свободи людини, форми та механізми їхньої ідентифікації, інкультурації, культурної адаптації з врахуванням регіональної специфіки. РН-3

Популяризувати професію культуролога, дотримуючись етичних принципів. РН-4

Організовувати та підтримувати комунікації з органами влади, науково-дослідними установами, інформаційно-аналітичними службами, засобами масової інформації з питань культури. РН-5

Вільно спілкуватися державною та іноземною мовами усно і письмово для обговорення професійних питань, презентації результатів досліджень та проектів. РН-6

Оцінювати історичні здобутки та новітні

<p>досягнення культурології. РН-7</p> <p>Приймати ефективні рішення щодо розв'язання складних задач і практичних проблем культурного розвитку суспільства. РН-8</p> <p>Організовувати й управляти діяльністю закладів культури та відповідними структурними підрозділами підприємств і установ. РН-9</p> <p>Мати навички вироблення та ухвалення рішень з управління закладами та установами культури чи відповідними структурними підрозділами у непередбачуваних робочих та/або навчальних контекстах РН-10</p> <p>Мати навички організації та керівництва професійним розвитком осіб та груп у галузі культури. РН-11</p> <p>Збирати, аналізувати та оцінювати емпіричні факти та здійснювати їх інтерпретацію у відповідності до сучасних теоретичних уявлень відповідного напрямку культурології. РН-12</p> <p>Планувати і виконувати наукові та прикладні дослідження у сфері культурології, генерувати та перевіряти гіпотези, збирати докази та аргументувати висновки. РН-13</p> <p>Розробляти навчально-методичне забезпечення і викладати навчальні дисципліни з культурології у закладах освіти. РН-14</p>					
Семестр(и) вивчення	Обсяг (години/кредити)	Кількість аудиторних годин		Кількість, види індивідуальних завдань	Форма контролю
		лекції	практ/сем/лаб		
1	90/3	14/8	16/4	1, Презентація, реферат, доповіді	екзамен

Завідувачка
кафедри культурології

Юлія САБАДАШ

Гарант ОП

Юлія САБАДАШ